

„IK BEN met u!”

leven vanuit de belofte van Gods heerlijke Naam

André H. Roosma

Nederlandse editie: November 2010 ¹
 laatst bijgewerkt: 16 november 2010)

Het staat op de rand van onze Nederlandse 2 Euro munt: “GOD ZIJ MET ONS” (in de guldenstijd op meerdere munten). Bij bestudering van Gods heerlijke Naam in het Oude Testament kwam ik een aantal varianten van deze uitspraak ook veelvuldig tegen. God belooft regelmatig dat Hij ‘mét ons’ wil zijn; actief betrokken in ons leven. Deze belofte blijkt geworteld in Gods karakter en nauw verbonden aan Zijn heerlijke Naam in de Bijbel, Die zeer veelzeggend is. Juist nu, in de eindtijd, laat God weer Zijn licht schijnen op Zijn heerlijke Naam en op Zijn kostbare belofte van actieve betrokkenheid en aanwezigheid, omdat Hij wil dat het ons wél gaat. Alleen in waardering voor Zijn aanwezigheid en in betrokkenheid met Hem kunnen we werkelijk floreren...

Over dit alles heb ik een uitgebreide studie geschreven, onder de titel: [De wonderbare en liefelijke Naam van de God Die er was, Die er is, en Die er zijn zal](#). Dit artikel is een sterk verkorte en vereenvoudigde versie daarvan, met nadruk op de belofte dat God ‘mét ons’ wil zijn.

Jezus' hogepriesterlijk gebed

Vlak voor Zijn veroordeling en gruwelijke lijden aan het kruis, vierde Jezus met Zijn volgelingen het Pascha en gaf dat een nieuwe inhoud. Ook bad Jezus een uitgebreid gebed voor Zijn volgelingen – die van toen en allen die later in hun voetsporen zouden volgen. Dat gebed, opgetekend in Johannes 17, spreekt van grote betrokkenheid, en van grote intimiteit tussen Jezus en God de Vader in de hemel. Hij bidt daarin onder meer met de volgende woorden:

Ik heb aan de mensen die U mij uit de wereld gegeven hebt **Uw Naam bekendgemaakt**. ... Heilige Vader, bewaar hen door **Uw Naam, de Naam die U ook aan Mij gegeven hebt**, zodat zij één zijn zoals Wij één zijn. Zolang Ik bij hen was **heb Ik hen door Uw Naam, die U Mij gegeven hebt, bewaard en over hen gewaakt**. ... Nu kom Ik naar U toe, en Ik zeg dit terwijl Ik nog in de wereld ben, opdat zij vervuld worden van Mijn vreugde. Johannes 17: 6, 11^b-13

Jezus heeft het hier over de Naam van God de Vader, en kent daar grote betekenis aan toe (door die Naam zou Hij bewaring en eenheid bewerken). Welke Naam bedoelt Hij dan?

Het antwoord vinden we onder andere in Psalm 22 – de Psalm die Jezus hier in gedachten gehad lijkt te hebben. Deze Psalm wordt wel “de Jezus-” of “lijdens-Psalm” genoemd, omdat rond heel het lijden van Jezus deze Psalm een rol speelt. In deze Psalm lezen we onder meer:

Ik zal **Uw Naam aan Mijn broeders verkondigen**, in het midden der gemeente zal ik U lofzingen. Psalm 22: 23

Dit correspondeert goed met vers 6 uit Johannes 17 hierboven. De Psalmist gaat verder:

Gij, die **de HERE** vreest, looft Hem, verheerlijkt Hem, gij ganse nageslacht van Jakob, en hebt ontzag voor Hem, gij ganse nageslacht van Israël. Psalm 22: 24

Waar de vertalers hier ‘de HERE’ neergezet hebben (in hoofdletters), staat in de Hebreeuwse grondtekst eigenlijk: יהוה. Dit is de Persoonlijke (Roep)Naam van God. laten we eens kijken wat we kunnen leren over hetgeen Jezus bedoelde, door te kijken naar deze Naam in het Oude Testament.

¹ De meest actuele versie van dit artikel: www.12accede.nl/IK-BEN-met-u.pdf. En van de uitgebreide studie, waarop dit artikel is gebaseerd: www.12accede.nl/Gods_heilige_Naam.pdf.

Wat God Zelf zegt over Zichzelf en over Zijn Naam; Zijn Wezen

Namen zijn veelbetekenend in de Bijbel. Een Naam is niet zomaar een aanduiding of een soort 'label'. Namen hebben een betekenis en representeren de persoonlijkheid en het karakter van de betreffende persoon. Dit maakt het vertalen van namen vaak moeilijk. Meestal worden namen onvertaald gelaten, al missen we daardoor wel de diepere betekenis ervan, wat vaak jammer is. Dit geldt zeker waar het gaat over de Naam van God Zelf, waar ook nog eens een taboe op gelegd is in een poging Hem niet te ontheiligen.

De Naam waar ik het dan over heb, is de Persoonlijke Naam waarmee God Zichzelf in het Oude Testament openbaart: יהוה – in ons schrift: **JHWH** of **IAUA**. Hieronder ziet u een mooie afbeelding van de Naam uit een Joodse synagoge. De oorspronkelijke uitspraak ervan is hoogstwaarschijnlijk: *Jahoe-ah* (we komen ook wel tegen: *Jahweh* of *Jehovah*). In vertalingen is deze Godsnaam helaas meestal vervangen door de aanduiding HEER / HERE of iets dergelijks. Hoewel we namen zelden vertalen, zou **AANWEZIGE** een betere vertaling zijn, of eventueel **EEUWIGE**.

Deze Naam is uitermate relevant; Hij komt bijna 7 000 keer in het Oude Testament van de Bijbel voor! We leren iets meer kennen van waar deze bijzondere Naam voor staat in het verhaal waarin God Mozes roept om Zijn volk uit Egypte te bevrijden.

God ziet om naar Zijn volk en roept Mozes

Ongeveer 1900 voor Christus wordt de stam Israël een mooi woongebied geboden in gastland Egypte. Naarmate ze zich uitbreiden en een groot volk vormen, zien de Egyptenaren hen als een bedreiging, en gaan hen kleineren en uitbuiten als slaven. God laat de toekomstige leider Mozes (zijn naam betekent o.a.: 'hij die uittrekt') een kinderslachting overleven en geeft hem een eersteklas opleiding als prins aan het Egyptische hof. Door eigenzinnig optreden moet hij echter vluchten. Terwijl Mozes dan al veertig jaar als schaapherder zijn schoonvader dient in Midian, roept God hem, vanuit een brandende struik. We lezen dan:

En יהוה (de HERE) zei: Ik heb terdege gezien de ellende van mijn volk, dat in Egypte is, en hun gejammer over hun drijvers gehoord, ja, Ik ken hun smarten. Daarom ben Ik nedergedaald om hen uit de macht der Egyptenaren te redden en uit dit land te voeren naar een goed en wijd land, een land vloeiende van melk en honig, ... ook heb Ik gezien, hoezeer de Egyptenaren hen verdrukken. Nu dan, ga, Ik zend u tot Farao, om Mijn volk, de Israëlieten, uit Egypte te leiden. Exodus 3: 7-8a, 9b-10

Veertig jaar eerder zou Mozes hier wel oren naar hebben gehad, maar nu, als tachtigjarige die veertig jaar achter de schapen heeft gelopen, heeft hij zijn twijfels. Ook wil hij een duidelijk verhaal hebben over zijn Zender, zodat het duidelijk is Wie hem gezonden heeft:

Maar Mozes zei tot God: „**Wie ben ik**, dat ik naar Farao zou gaan en de Israëlieten uit Egypte zou leiden?” Toen zei Hij: „**Ik ben immers met u!** En dit zal u het teken zijn, dat Ik u gezonden heb: wanneer gij het volk uit Egypte hebt geleid, zult gij God dienen op deze berg.” Daarop zei Mozes tot God: „Maar wanneer ik tot de Israëlieten kom en hun zeg: De God uwer vaders heeft mij tot u gezonden, en zij mij vragen: **hoe is Zijn Naam?** wat moet ik hun dan antwoorden?” Exodus 3: 11-13

God geeft daarop aan Mozes wat uitleg over Zijn Naam:

Toen zei God tot Mozes: „**Ik ben, Die Ik ben.**” En Hij zei: „Aldus zult gij tot de Israëlieten zeggen: **Ik ben** heeft mij tot u gezonden.” Voorts zei God tot Mozes: Aldus zult gij tot de Israëlieten zeggen: „יהוה (De HERE), de God uwer vaders, de God van Abraham, de God van Isaäk en de God van Jakob, heeft mij tot u gezonden; **dit is Mijn Naam voor eeuwig en zo wil Ik aangeroepen worden van geslacht tot geslacht.**” Exodus 3: 14-15

Waar de vertalers schrijven: „**Ik ben, Die Ik ben**” (NBG), „**Ik zal zijn Die Ik zijn zal**” (SV), of „**Ik ben Die er zijn zal**” (NBV), staat in het Hebreeuws: אֶהְיֶה אֲשֶׁר אֶהְיֶה - 'Ehje 'asher 'Ehje. Hiermee maakt God iets duidelijk van waar Zijn heerlijke Naam voor staat. De drie voornaamste aspecten van Gods 'ER ZIJN' zijn:

i. **God is hoog verheven.** Hij is niet bepaald door Zijn omgeving (zoals wij dat zijn); Hij heeft die omgeving Zelf geschapen! We vinden dit aspect ook terug in de vertaling *ALMACHTIGE* die wel gehanteerd is voor de heerlijke Godsnaam. Ook deze tekst geeft dit aspect weer:

„Ik ben de Alfa en de Omega, zegt de Here God, Die is en Die was en Die komt, de Almachtige.” Openbaringen 1: 8

ii. **God is altijd dezelfde.** Hij is Die Hij is, door alle tijden en omstandigheden heen; punt. Vandaar dat we Hem ook wel de *EEUWIGE* noemen. Dit aspect wordt onder meer ook weergegeven door de schrijver van de brief aan de Hebreeën, in de korte beschrijving die hij van God geeft:

Hij Die gisteren en heden Dezelfde is en tot in eeuwigheid Hebreeën 13: 8

iii. **God is altijd nabij Zijn volgelingen.** יהוה is bij uitstek de Naam van God in relatie met Zijn mensen. Het gebruikte woord 'Ehjah is meestal een relationeel 'er zijn' in de zin van 'er actief bij zijn', 'de ander bijstaan'. Dit thema, dat God actief en betrokken bij Zijn mensen wil zijn, loopt als een rode draad heel de Bijbel door. Wanneer Zijn mensen hun blik naar Hem keren, blijkt steeds dat Zijn gezicht al naar hen gekeerd is. Vandaar dat ook *AANWEZIGE* wel genoemd is als vertaling van de heerlijke Godsnaam. Deze belofte, die in de liefelijke Naam van God is bevat, bevestigt Jezus ook heel concreet tegenover Zijn volgelingen:

„En zie, **Ik ben met u** al de dagen tot aan de voleinding der wereld.” Mattheüs 28: 20

Alle drie deze aspecten zien we terug in de verbonden die God sluit met Zijn volk. Het initiatief in de relatie gaat steeds van Hem uit. Wij mogen instemmen met Zijn verlangen naar betrokkenheid en ons in Zijn liefde laten opnemen.

Jezus: *Immanuël* – God met ons

Ja, ook Jezus zet Gods met-ons-zijn voort. Dat blijkt al uit de Naam Die de Bijbel Hem ook wel gegeven heeft: *Immanu-El*, Hebreeuws voor 'God met ons'.

Dat is niet alles. Ook de Hebreeuwse Naam van Jezus: *Jehoshua*, verwijst naar de glorierijke Naam van God de Vader. *Jehoshua* is namelijk de samentrekking van יהוה en een vorm van het werkwoord *jasha* - redden of verlossen. De Hebreeuwse Naam van Jezus: *Jehoshua* betekent dus dat יהוה redt! In Jezus kwam יהוה Zelf reddend naar deze wereld toe.

Jezus paste ook het 'Ehjah – „**Ik ben**” uit Exodus 3 zeer regelmatig op Zichzelf toe, bijvoorbeeld waar Hij zei:

„Waarlijk, Ik zeg u, **eer Abraham was, Ik ben.**” Johannes 8: 58

Ook in samenstellingen, zoals: „*Ik ben* [de Messias]” (Johannes 4: 26), „*Ik ben* het Brood des Levens” (Johannes 6: 35, 41, 48, 51), „*Ik ben* het Licht der wereld” (Johannes 8: 12; 12: 46), „*Ik ben* de Goede Herder” (Johannes 10: 11, 14), „*Ik ben* de Zoon van God” (Johannes 10: 36), „*Ik ben* de Opwekking en het Leven” (Johannes 11: 25), „*Ik ben* de Weg de Waarheid en het Leven” (Johannes 14: 6), „*Ik ben* de Ware Wijnstok” (Johannes 15: 1, 5). In al deze „*Ik ben*”s zien we God יהוה duidelijk door Jezus heen.

Ervaringen met Gods belofte „*Ik ben met u!*”

Gods belofte „*Ik ben met u!*”, zo duidelijk gekoppeld aan Gods heerlijke Naam, kwamen we in Exodus 3 ook al duidelijk tegen in het gesprek tussen God en Mozes.

Maar Mozes zei tot God: „**Wie ben ik**, dat ik naar Farao zou gaan en de Israëlieten uit Egypte zou leiden?” Toen zei Hij (God): „**Ik ben immers met u!** ...” Exodus 3:11-12

De maatschappij om ons heen denkt vaak (evolutionistisch!) dat onze waardigheid ligt in onze prestaties. Mozes ervaart hier duidelijk, dat zijn waardigheid niet in zijn prestaties lag. Op basis van wat hij verknald had in zijn leven, twijfelt hij Mozes sterk aan zijn waardigheid en gezag. Mozes leerde van God dat zijn waardigheid én zijn gezag als leider lagen in het feit dat יהוה actief mét hem was. Velen voor en na hem mochten dit ook ervaren. Abraham, Jacob, Jozua, David, de discipelen van Jezus – allemaal waren ze blij verrast over hoe God mét hen was.

Hierin ligt een mooi voorbeeld voor ons. Denkt u dat ook wel eens: „*wie ben ik, dat ik...?*” Waarin ligt onze waardigheid? In onze opleiding? Onze prestatie? Ons geld? In de Bijbel zien

we dat onze diepste waardigheid zijn basis niet vindt in onszelf, maar veeleer ligt in de opmerkelijke, bevrijdende en actieve aanwezigheid van יהוה – de God Die *met ons* is!

In de Naam, dat wil zeggen: in het feit dat יהוה actief en betrokken *bij en met* ons wil zijn, ligt een grootse roeping en doel voor ons leven. Er ligt ook bewaring en bescherming in: als יהוה, de barmhartige, hoogste en almachtige God *mét* ons is, wie zal dan nog tegen ons zijn?

Omgaan met Gods glorieijke Naam יהוה is leven vanuit Zijn belofte

Als we willen leren hoe we om mogen gaan met Gods glorieijke Naam יהוה, is het goed om te kijken wat Jezus er zelf over zei. Jezus leerde Zijn discipelen bidden:

„Onze Vader Die in de hemelen zijt, **Uw Naam** worde **geheiligd**; ...”

Mattheüs 6: 9; vgl. Lucas 11: 2

Jezus spreekt hier ervan dat we Gods heerlijke Naam moeten *heiligen*. Wat houdt dat in? *Heiligen* staat in de Bijbel voor: met respect behandelen, apart zetten, zoals je een Koning of Koningin een ereplaats geeft.

Laten we ook eens kijken in de *Thorah* (de eerste vijf, door Mozes geschreven boeken van de Bijbel). Daar onderwees God ons ook al iets over het omgaan met Zijn verheven Naam:

Toen sprak God al deze woorden:

„Ik ben יהוה, uw God, Die u uit het land Egypte, uit het diensthuis, geleid heb.

Gij zult geen andere goden voor Mijn aangezicht hebben.

Gij zult u geen gesneden beeld maken noch enige gestalte... Gij zult u voor die niet buigen, noch hen dienen; ...

Gij zult de Naam van יהוה, uw God, *niet ijdel* gebruiken. ...”

Exodus 20 : 1-4, 7

zie ook Genesis 15: 7

Het Hebreeuwse woord dat hier vertaald is met '*ijdel*' kan ook vertaald worden als 'nietig' of 'leeg'. Hoe of waarmee maken we Gods Naam leeg of nietig? Dit overdenkend, ontdekte ik dat we vooral *dán* Zijn heerlijke Naam *leeg* en *nietig* maken, als we niet daadwerkelijk willen leren te leven vanuit de rijke belofte die vervat is in deze glorieijke Naam.

De Bijbel roept ons op, te leven vanuit het gegeven dat God actief bij en met ons aanwezig en betrokken wil zijn, van verleden naar heden naar toekomst. We mogen ons dus regelmatig de vraag stellen: Wanneer en waarin hebben wij iets van Gods actieve nabijheid ervaren? Waarvan heeft Hij ons in Christus verlost? Op die dingen terugzien biedt hoop! Zoals Hij er toen bij *wás*, zoals Hij Zich toen betrokken toonde en leiding, bescherming en zegen gaf, *zál* God er ook nu en in de toekomst bij zijn en ons terzijde staan! Daarom zegt de Psalmist ook:

die **Uw Naam kennen, zullen op U vertrouwen**, omdat **Gij, יהוה, niet hebt verlaten degenen, die U zoeken.**

Psalm 9: 11

Als we Gods liefelijke Naam kennen, en de belofte die in die Naam is vervat, dat Hij bij en met ons zal zijn en ons niet zal verlaten, dan zal dat ons vertrouwen in יהוה enorm sterken. We mogen dan ook elke nieuwe dag beginnen met een dankgebed: „Wat heerlijk, hemelse Vader, *dat U er bent!*” En we mogen onze verdere dag dan hierdoor laten bepalen. Wat een heerlijkheid: we staan er niet alleen voor maar de levende en barmhartige God is bij en *mét* ons!

Hoe het *niet* moet

Hoe het *niet* moet, lezen we ook duidelijk in de Bijbel. We moeten *niet* denken dat God ons heeft verlaten, of dat Hij ons niet zou zien. Als we God niet nabij weten, worden we gemakkelijk depressief en onverschillig. We zien dat onder meer in Ezechiël 9:

En Hij (יהוה) zeide tot mij: De ongerechtigheid van het huis Israëls en van Juda is uitermate groot, zodat het land van bloedschuld vol is, en de stad vol van rechtsverkrachting, want zij denken: יהוה heeft het land verlaten, en: יהוה ziet het niet.

Ezechiël 9: 9

Ezechiël spreekt over een situatie van totale verloedering, om geestelijk, en moreel en sociaal terrein. Die verloedering werd veroorzaakt doordat het volk van Israël en Juda niet meer geloofde dat God actief *mét* hen was. *Wát* een tegenstelling met het verhaal uit Exodus 3, waar we zagen dat יהוה bij uitstek een God is Die er juist *wél* bij is en naar Zijn mensen (om)ziet!

Hieruit blijkt dat het zeer belangrijk is dat we **wéten** – zowel met ons hoofd als met ons hart – dat onze God יהוה er is en ons ziet! En dat we dat in blijde verwondering **waarderen!** Dit is de kern van waar het bij ‘geloven’ om gaat! Het gaat niet om een weten dat God bestaat; dat weet de satan ook. (Merk op dat als Eva en Adam geleefd hadden in blijde verwondering en waardering voor God en hoe Hij hen in de hof van Eden nabij was, dan hadden ze de slang en z’n rebelse misleiding onmaskerd en afgewezen!) Van daaruit mogen we ons ook in ons handelen laten leiden door Zijn aanwezigheid. We zullen dan automatisch Hem vaker raadplegen en onze strijd en vreugde veel meer met Hem delen. Hij is toch niet voor niets aanwezig?!

Ik concludeer dan ook:

**Goed omgaan met Gods glorievolle Naam יהוה is vooral:
met vreugde leven vanuit Zijn betrouwbare belofte: „Ik ben met u!”**

Terug naar Jezus’ hogepriesterlijk gebed

Laten we met de bovenstaande inzichten nog eens terug gaan naar Jezus’ hogepriesterlijke gebed, waar we mee begonnen.

Ik heb aan de mensen die U mij uit de wereld gegeven hebt **Uw Naam bekendgemaakt**. ... **Heilige Vader, bewaar hen door Uw Naam**, de Naam die U ook aan Mij gegeven hebt, zodat zij één zijn zoals Wij één zijn. Zolang Ik bij hen was **heb Ik hen door Uw Naam**, die U Mij gegeven hebt, **bewaard en over hen gewaakt**. ... Nu kom Ik naar U toe, en Ik zeg dit terwijl Ik nog in de wereld ben, opdat zij vervuld worden van **Mijn vreugde**.

Johannes 17: 6, 11^{b-13}

Jezus zegt dat Hij Gods heerlijke Naam aan Zijn discipelen bekend gemaakt had. Inderdaad had Hij hen vertrouwd gemaakt met het feit dat God, in Hemzelf, mét hen was. Jezus **was** en **is Immanu-El**: God met ons, in Eigen Persoon. Door Gods Naam, dat wil zeggen, door Gods nabijheid in hun leven, had Hij Zijn volgelingen bewaard. De Naam en aanwezigheid van יהוה was Jezus ook door de Vader gegeven, van dag tot dag en van moment tot moment. Ook in de toekomst zou De Naam en aanwezigheid van יהוה voor Jezus’ volgelingen bewaring en eenheid betekenen. Tot slot bad Jezus dit hardop naar Zijn volgelingen bij waren, zodat ze Zijn vreugde zouden ervaren, een vreugde die zijn basis vindt in de aanwezigheid van יהוה.

„Maar mijn ervaring zegt soms...”

Voor velen is het een moeilijkheid, te zien hoe ze om kunnen gaan met twee ogenschijnlijk tegenstrijdige gegevens: het Bijbelse gegeven (Gods waarheid) dat יהוה er is, dat Hij actief mét ons is, en het gegeven dat onze levenservaringen soms zeggen dat Hij er op essentiële momenten niet leek te zijn. Velen zien geen oplossing hiervoor en kiezen er dan min of meer voor om dit conflict maar onopgelost te laten liggen („Ik denk er maar niet verder over na, want anders raak ik in de war”, zei eens iemand tegen me). Gelukkig is er wel een goede manier om hier uit te komen.

Ik vind het bijvoorbeeld mooi hoe David ermee omgaat in Psalm 27. In de eerste 6 verzen is hij geestelijk-emotioneel ‘op de bergtop’ met God:

- 1 Van David. יהוה is mijn licht en mijn heil, **voor wie zou ik vrezen?**
יהוה is mijns levens veste, **voor wie zou ik vervaard zijn?**
- 2 Toen boosdoeners op mij afkwamen om mijn vlees te eten (mijn tegenstanders en mijn vijanden) zijn **zij zelf gestruikeld en gevallen**.
- 3 Al legerd zich een leger tegen mij, **mijn hart vreest niet**;
al verheft zich een krijg tegen mij, **nochtans blijf ik vertrouwen**.
- 4 Een ding heb ik van יהוה gevraagd, dit zoek ik: te verblijven in het huis van יהוה al de dagen van mijn leven, om **de liefelijkheid van יהוה te aanschouwen**, en om te **onderzoeken** in Zijn tempel.
- 5 Want **Hij bergt mij in Zijn hut** ten dage des kwaads, **Hij verbergt mij in het verborgene van Zijn tent**, **Hij plaatst mij hoog op een rots**.
- 6 En **nu heft mijn hoofd zich op boven mijn vijanden rondom mij**; daarom wil ik **in Zijn tent offeren offers met geschal, ik wil zingen, ja psalmzingen יהוה**.

Daarna volgt ineens een deel met een heel andere, een angstige ‘toon’. David lijkt zomaar in-

eens emotioneel ‘door het ijs gezakt’ en is bang dat God hem zal verlaten:

- 7 **Hoor, יהוה, hoe ik luide roep, wees mij genadig en antwoord mij.**
- 8 Van Uwentwege zegt mijn hart: Zoekt Mijn aangezicht.
Ik zoek Uw aangezicht, יהוה.
- 9 **Verberg Uw aangezicht niet voor mij, wijs Uw knecht niet af in toorn,**
Gij waart mijn hulp; **verwerp mij niet en verlaat mij niet, o God van mijn heil.**

In vers 10 ‘ziet’ David ineens wat er aan de hand is:

- 10 **Al hebben mijn vader en moeder mij verlaten,**
toch neemt יהוה mij aan.

Vanuit zijn gebroken achtergrond had David de ervaring dat mensen – met name zijn ouders – hem soms zomaar ineens in de steek lieten. Bijvoorbeeld die keer, dat de profeet bij zijn vader Isaï was gekomen om iets bijzonders te doen met één van Isaï’s zonen (zie 1 Samuël 16: 1-11). Zijn vader vond dat David als jongste (en ‘onecht’ kind!) daarbij niet nodig was; letterlijk wel kon *ontbreken* en liet hem bij de schapen op het veld. (Ik merk hierbij op, dat een alternatieve vertaling van Psalm 23: 1 zegt: „יהוה is mijn Herder; ik ontbreek niet.” vgl. hoe David zelf het herderschap oppakte, zoals vermeld in 1 Samuël 17: 34-37.) Dat verklaarde David’s verlatingsangst en verwarring! Zodra hij dit ziet, ziet hij dat hij het nodig heeft om יהוה en Diens wegen beter te leren kennen, en roept hij eenieder op om altijd volhardend vast te houden aan de verwachting en hoop dat we יהוה’s goedheid in onze huidige levenssituatie weer zullen zien.

- 11 **Onderwijs mij, יהוה, Uw weg** en leid mij op een effen pad om mijner belagers wil;
- 12 geef mij niet prijs aan de lust van mijn tegenstanders, want valse getuigen staan tegen mij op, en hij die geweld blaast.
- 13 **O, als ik niet had geloofd יהוה’s goedheid te zullen zien in het land der levenden!**
- 14 **Wacht op יהוה, wees sterk, uw hart zij onversaagd; ja wacht op יהוה.** Psalm 27

Evenals wij en alle mensen in de Bijbel, had David een gebroken achtergrond. Die ervaringen zorgden soms voor angst. Daartegenover wist David iets van het karakter van יהוה. Zich daaraan stevig vasthouden hielp hem, om te gaan met zijn oude ervaringen van gebrokenheid, en een hoopvolle verwachting voor de toekomst te hebben.

Tot slot

Ik zie uit naar de tijd waarover God Zelf via de profeten Jesaja en Ezechiël schrijft:

Op die dag zullen jullie zeggen: „**Loof יהוה, roep Zijn Naam uit.** Maak alle volken zijn daden bekend, **verkondig Zijn verheven Naam.** Zing een lied voor יהוה: wonderbaarlijk zijn Zijn daden. Laat heel de aarde dit weten. Jubel en juich, inwoners van Sion, want groot is de Heilige van Israël, **Die in jullie midden woont.**”

Jesaja 12: 4-6

„**Ik zal Mijn heilige Naam bekendmaken onder Mijn volk Israël; Ik zal Mijn heilige Naam niet meer laten ontheiligen; en de volken zullen weten, dat Ik יהוה ben,** heilig in Israël. Zie, het komt, het zal geschieden, luidt het woord van de Here יהוה; dit is de dag, waarvan Ik gesproken heb. ...

Daarom, zo zegt de Here יהוה, nu zal Ik een keer brengen in het lot van Jakob en Mij ontfermen over het gehele huis Israëls, en ijveren voor **Mijn heilige Naam.** ...”

Ezechiël 39: 7-8, 25 (zie ook: 36: 23 en 38: 23).

Meer informatie of suggesties

Voor meer informatie, vragen of suggesties naar aanleiding van dit artikel kunt u contact met me opnemen via e-mail: andre.roosma@12accede.nl

[Accede! home](#) of [naar de artikelen index](#)

Bedankt voor uw belangstelling!